

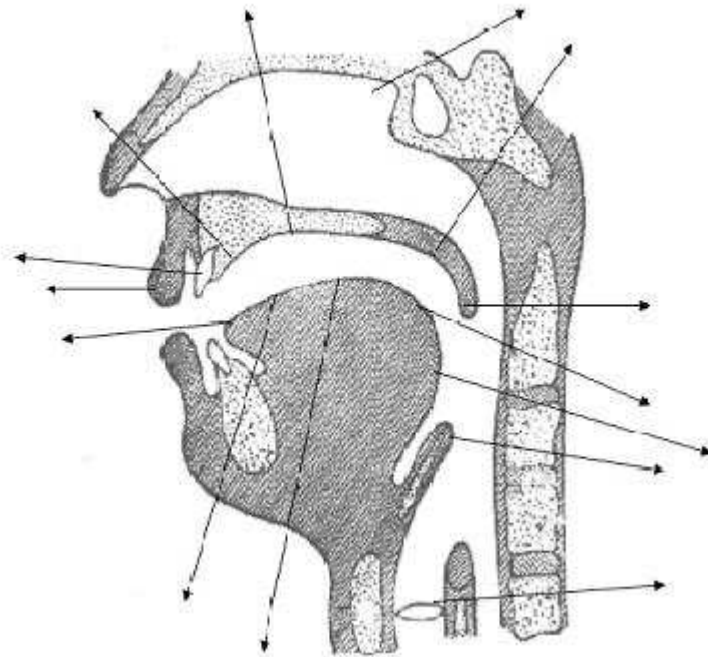
Pràctica 3

Període articulatori

El període articulatori és l'últim que actua. Un cop l'aire ha passat dels pulmons fins a la glotis, continua pujant buscant una sortida (la boca i el nas). El to glotal, generat a partir de la vibració de les cordes vocals, és molt feble, i no el percebríem si no fos perquè s'amplifica al passar per les cavitats supraglotal. És en aquests espais supraglotal (faringe, cavitat oral i cavitat nasal) on trobem els articuladors, és a dir, els òrgans que intervenen en la conformació d'un espai on pot ressonar l'aire i amplificar-se abans de sortir a l'exterior. Aquests articuladors són els llavis, les dents, la llengua, els maxil·lars inferior i superior, el paladar dur, el vel del paladar i l'úvula. D'una manera més o menys conscient, movem tots aquests articuladors per tal de produir sons diferents.

El següent gràfic representa de manera esquemàtica el perfil de les cavitats supraglotal, on es troben els articuladors. Indica la part del tracte vocal que correspon a cadascun dels punts assenyalats per les fletxes.

Et podrà resultar interessant el treball fet per la Universitat de Toronto que trobaràs a la pàgina web que et proposem a continuació. El grup de la facultat d'Arts i Ciències d'aquesta universitat (*Faculty of Arts & Science*) ha creat un recurs amb el qual els estudiants poden posar en pràctica els seus coneixements de fonètica articulatòria amb una cavitat supraglòtica interactiva i observant el so - amb el corresponent símbol fonètic - que deriva dels canvis articulatoris. El pots trobar a <http://www.chass.utoronto.ca/%7Edanhall/phonetics/sammy.html> (per evitar problemes de traducció automàtica, no cliquis directament sobre l'adreça, copia-la al navegador). La imatge que presentem a continuació és un exemple de l'articulació d'una fricativa bilabial sonora:

Figura 1

El to que percebem i que ens permet diferenciar, per exemple, la veu d'un home de la d'un nen, està molt relacionat amb aquest període. El nombre de vegades per segon que vibren les cordes vocals és el que s'anomena freqüència, i es mesura en hertzs. Com més de pressa vibren i, per tant, com més elevada sigui la freqüència, més aguda percebem la veu.